

דודי יצחק

דודי יצחק אהב את הילדים, וכשהיה בא אלינו לפעמים היינו קופצים עליו כתלמידים על רבם. היללנו, אותו, אמרנו שהוא חייל חזק, ואם יתנפל עליו גרמני הוא יוציא את הסכין שלו ו...

יצחק השתתף במלחמות רבות, ידע לירות בכלים שונים ואנחנו חשבנו אותו למפקד גבוה. האו עבר תלאות רבות, וראה ושמע דברים מעניינים מאד. הוא שלח לנו מתנות רבות כאילו היינו בנים לו. כשהיה בא היינו שואלים אותו מה נשמע בצבא, ושיספר לנו איך הם מתקדמים ואיפה עם נמצאים, והוא היה מספר איך כבשו ערים, ועל הפרטיזנים היה מספר לנו ואנחנו שמחנו מאד ולעגנו לגרמנים.

גם במלחמה הזאת השתתף, הוא לא היה כמעט בחופש, הוא היה בכיבושים רבים גם במלחמה הזאת. ואנחנו היינו דואגים לו מאד, אבל יכולנו לעשות? יש מלחמה, צריכים להלחם. כששמענו שהוא נמצא בצמח חשבנו בעוד כמה ימים יבוא אלינו, כי צמח קרובה מאד. אך התעצבנו כששמענו כי הי הוא לא יכול לבוא וכי יש לו תפקיד קשה. מפעם לפעם היו נשמעות יריות מצידנו ומצד הערבים, אך אנחנו לא פחדנו כי ידענו: הארץ שלנו ואנחנו מוכרחים לנצח. אנחנו ישבנו במקלטים, אך הם עמדו פנים מול פנים. אך הגיע היום שבו כאילו נפל ליבנו מרוב פחד.

הגיעה בשורה: יצחק מת. אבל כבד נפל עלינו, מת אדם והוא אדם אמיץ ולא חת מפני כלום. והאיש הוא יצחק.

אלישע (כתה ג')